

- 2) Är i synnerhet artikel 4 i det ovannämnda beslutet ogiltig och oförenlig med gemenskapsrätten på grund av att kommissionen
- a) har åsidosatt skyldigheten att lämna en lämplig motivering i enlighet med artikel 253 EG, och/eller
 - b) har åsidosatt principen om skydd för berättigade förväntningar, och/eller
 - c) har åsidosatt proportionalitetsprincipen?
- 3) Under alla omständigheter, skall artikel 87 EG och följande artiklar i fördraget, artikel 14 i förordning (EG) nr 659/99⁽²⁾ och de allmänna gemenskapsrättsliga principerna, särskilt de principer som anges i motiveringen, tolkas så, att de utgör hinder för att tillämpa artikel 1 i lagdekret nr 282 av den 24 december 2002 (vilket omvandlats till lag nr 27 av den 21 februari 2003)?

- ⁽¹⁾ Om den stödordning som Italien har genomfört till förmån för banker.
- ⁽²⁾ Rådets förordning (EG) av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, 27.3.1999, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Consiglio di Stato (sjätte avdelningen), i sin egenskap av domstol, av den 24 februari 2004 i målet mellan Nuova società di telecomunicazioni S.p.a. och Ministero delle comunicazioni

(Mål C-339/04)

(2004/C 251/11)

Consiglio di Stato, i sin egenskap av domstol, begär genom beslut av den 24 februari 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 9 augusti 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Nuova società di telecomunicazioni S.p.a. och Ministero delle comunicazioni beträffande följande frågor:

- a) Är en nationell bestämmelse förenlig med de grundläggande principerna i direktiv 97/13/EG,⁽¹⁾ när det i denna – efter det att bolag, som är innehavare av tillstånd att tillhandahålla allmännyttiga tjänster och som tidigare för egna behov och enligt reglerna om koncession mot avgift har upprättat telenät, har ålagts att bilda separata bolag för att utöva varje verksamhet inom telekommunikationssektorn – föreskrivs att det separata bolaget, trots att det har tillstånd att tillhandahålla allmänna tjänster, skall, om än tillfälligt, erlagga en

ytterligare avgift med hänsyn till att telenätet är avsett att användas av moderbolaget?

- b) Är en nationell bestämmelse förenlig med gemenskapsrätten och med den tolkning av denna som domstolens femte avdelning gjort i dom av den 18 september 2003, när det i denna bestämmelse föreskrivs att den andra, ytterligare avgiften som skall betalas för den verksamhet som utövats till fördel för moderbolaget (tillfälligt) skall beräknas på grundval av vad moderbolaget tidigare har erlagt när det föregående systemet med ensamrätt gällde som innebar att det gjordes skillnad mellan koncessioner för telesystem för allmänt bruk och koncessioner avseende system för privat bruk?

- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv av den 10 april 1997 om gemensamma ramar för allmän auktorisation och individuella tillstånd på teletjänstområdet (EGT L 117, 7.5.1997, s. 15).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale amministrativo regionale della Lombardia, tredje avdelningen av den 27 maj 2004 i målet mellan Carbotermo S.p.A. och Comune di Busto Arsizio i vilket AGESP S.p.A. var intressent

(Mål C-340/04)

(2004/C 251/12)

Tribunale amministrativo regionale della Lombardia begär genom beslut av den 27 maj 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 6 augusti 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Carbotermo S.p.A. och Comune di Busto Arsizio i vilket AGESP S.p.A. var intressent beträffande följande frågor:

- 1) Är det förenligt med direktiv 93/36/EEG⁽¹⁾ att direkt och utan föregående anbudsförfarande tilldela ett kontrakt avseende uppvärmning och leverans av bränsle för värmesystem i byggnader som ägs av kommunen eller som kommunen ansvarar för och avseende förvaltning, drift och underhåll av dessa system (varav huvuddelen avser varor) till ett aktiebolag, som, för närvarande, i sin helhet ägs av ett annat aktiebolag som i sin tur till huvuddelen (99,98 procent) ägs av den kommun som tilldelat kontraktet, med andra ord till ett bolag (AGESP) som inte ägs direkt av den offentliga myndigheten utan av ett annat bolag (Agesp Holding) som för närvarande ägs till 99,98 procent av den offentliga myndigheten?

2) Skall artikel 13 i direktiv 93/38/EEG tillämpas för att fastställa huruvida ett företag som direkt och utan föregående anbudsförfarande tilldelats ett varukontrakt uppfyller kravet på att det skall bedriva huvuddelen av sin verksamhet tillsammans med den myndighet som kontrollerar företaget och skall kravet anses vara uppfyllt när huvuddelen av ovan nämnda företags omsättning härrör från verksamhet som bedrivits tillsammans med den kontrollerande offentliga myndigheten eller, alternativt, när omsättningen härrör från verksamhet som bedrivits på myndighetens territorium?

(¹) Rådets direktiv 93/36/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandet vid offentlig upphandling av varor (EGT L 199, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 4, s. 126).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Supreme Court, Irland, av den 27 juli 2004 i målet angående Eurofood IFSC Ltd och angående Companies Act 1963–2003 mellan Enrico Bondi och Bank of America N.A., Pearse Farrell (Official Liquidator), Director of Corporate Enforcement och Certificate/Note holders

(Mål C-341/04)

(2004/C 251/13)

Supreme Court begär genom beslut av den 27 juli 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 9 augusti 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet angående Eurofood IFSC Ltd och angående Companies Acts 1963–2003 mellan Enrico Bondi och Bank of America N.A., Pearse Farrell (Official Liquidator), Director of Corporate Enforcement och Certificate/Note holders beträffande följande frågor:

1. En behörig irländsk domstol har mottagit en ansökan om likvidation av ett insolvent bolag, och har innan beslutet om likvidation fattats provisoriskt beslutat att förordna en likvidator med behörighet att förfoga över bolagets tillgångar, leda dess verksamhet, öppna ett bankkonto och utse en advokat, med verkan enligt lag att bolagets ledning förlorar sin behörighet att agera på bolagets vägnar. Utgör det beslutet, tillsammans med ansökan, ett beslut om att inleda ett insolvensförfarande i den mening som avses i artikel 16 i rådets förordning nr 1346/2000 (¹), tolkad mot bakgrund av artiklarna 1 och 2 i samma förordning?
2. Om fråga 1 skall besvaras nekande, utgör en ansökan till High Court om försättning i konkurs av ett bolag ett inle-

dande av ett insolvensförfarande i den förordningens mening, när enligt irländsk lag (section 220(2) i Companies Act, 1963) ett bolags konkurs skall anses inledd när ansökan inkommer?

3. Medför artikel 3 i förordningen, jämförd med artikel 16 i denna, att en domstol i en annan medlemsstat än den i vilken bolaget har sitt säte och i vilken bolagets ledning utövas på ett sätt som tredje man kan uppfatta, men där insolvensförfarandet först inleds, är behörig att handlägga det huvudsakliga insolvensförfarandet?

4. När

(a) ett moderbolags och ett dotterbolags säte befinner sig i två olika medlemsstater,

(b) dotterbolagets ledning regelbundet och på ett sätt som kan uppfattas av tredje man utövas, med fullt iakttagande av dess egen företagsidentitet, i den medlemsstat där det har sitt säte, och

(c) moderbolaget till följd av aktieäggande och rätt att utse dotterbolagets ledning har möjlighet att styra och faktiskt styr dotterbolagets handlande,

skall då platsen där de huvudsakliga intressena finns bestämmas med hänvisning till sådana faktorer som nämns under (b) ovan, eller skall den bestämmas med hänvisning till sådana faktorer som nämns under (c) ovan?

5. När det uppenbart strider mot grunderna för en medlemsstats rättsordning att låta ett domstolsbeslut eller ett administrativt beslut medföra rättsverkningar för personer eller organ vars rätt till ett rättvist förfarande inte har iakttagits vid tillkomsten av ett sådant beslut, är den medlemsstaten då skyldig enligt artikel 17 i förordningen att erkänna ett beslut av en domstol i en annan medlemsstat om att inleda ett insolvensförfarande, när domstolen i den förstnämnda medlemsstaten funnit att beslutet i fråga tillkommit utan att dessa principer iakttagits, och när sökanden i den andra medlemsstaten, trots upprepade förelägganden och i strid med beslut av domstolen i den andra medlemsstaten, har underlåtit att tillhandahålla den tillfälligt förordnade likvidatorn, vilken förordnats enligt gällande bestämmelser i den förstnämnda medlemsstaten, kopior av de handlingar som legat till grund för ansökan?

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden.